

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 929

1537

ASCETICI.

1538

Scholasticos pertinet Scriptor, quod et phrasis prodit, cetera Historiae etiam profanae non imperitus. Extrema Tractatus de sunt.

DCLVIII.

R. 3317 Codex membraneus lat. Sec. XV. Folior. 151. f. per duas columnas nitidissime exaratus, et coloribus speciosus complectitur I. *Ruperti Tuitiensis Abb. Libros XIII. de Victoria Verbi Dei*, prout extant in Edit. Veneta T. III. 1749. p. 514. f. praemitto alio prolixo *Capitulari*, quam, quod Editioni subjectum est. Adeo Praefatio ad Cunonem Abb. Sigebergensem: *Nuper cum tu hospes &c.* Textus integer et sincerus est.

II. fol. 105. Incipiunt Epistole beati Bernhardi de claraualle ad diuersas personas. Prima sua ad Rudpertum fugitiuum Monachum reuocatoria. XLI. Rubricae sunt, primamque illam Epistolam praeit Narratio e Vitae Bernhardi L. I. c. 11. T. VI. col. 1083. qua scripta refertur extra claustrum in medio imbre sine imbre. Epistola Maurianis XXXII. ad Abbatem S. Nicasii Remensi. nobis inscribitur ad Gwidonem lansenem. Episcopum. Praeterea inter Epistolas hic occurrit Tract. de Baptismo ad Hugonem de S. Vidore, ut habetur edit. Maur. T. II. col. 625. Tract. ad Innocentium II. contra Errores Abaelardi, ut col. 643. Epistola ad Severinum Monachum de Caritate, quod Opusculum e

Richardo Vidorino, Bernardo et Petro Blesensi compilatum legitur T. V. col. 389. absque Severini nomine simpliciter de Caritate inscriptum, nobisque primis Richardi 4. Capitibus ita terminatum: et quam se ipsum. Et hec de bijs sufficient. Ubi Mauriani: et quam se ipsum. de aliis; manifesto arguento, etiam eorum textum hic interruptum fuisse. Agmen nobis cogit, sed fine multatutus Sermo beati Bernhardi abbatis de moribus infantum, quem quidem hoc Rubro frustra quaeres. T. V. col. 373. inscribitur: De ordine vitae et morum institutione, incipitque: Hortatur quidem timidam mentis meæ &c. nec Bernhardi est, sed judicio Maurianorum cuiusdam Benedictini.

DCLIX.

R. 3329 Codex partim membraneus, partim chartaceus lat. germ. Sec. primum XII. tum XV. Folior. 128. 4. parte priore eleganter exaratus et rubro enotatus inscribitur: Christianus ad solitarium quendam de imagine mundi. Solarius hic, ut bis in margine expressum legitur, Honorius est Augustodun. Opusque istud pluries hoc Vol. refertur. Praeit Epistola Christiani, in qua lege et positionem orbis pro Expositionem, cum Honorii responso, in quo malo in scientie profundo quam in scientia profundo, item tibi depingi formulam, quam tibi depingam formulam, ut habent Edita T. XX. Bibl. PP. Lugd.